

Heršpický čarostřelec

Heršpice

Před mnoha a mnoha lety žil v myslivně u Jalového dvora revírník Holub. Bylo o něm známo, že jest výborný střelec, a to prý proto, že znal různé myslivecké čáry, ba že byl snad ve spojení i s čertem. Něco na něho prozradil jeho mlátec Šlajch, který u něho vykonával různé práce v hospodářství.

Jednou před večerem noci filipo-jakubské poručil Holub Šlajchovi, aby přichystal vůz, vzal do něho suchého dřeva a připravený tlumok, že pojedou večer na „Dvorce“ k Heršpicům, hodinu před půlnocí že musejí býti na místě pod starou planou hrušní.

Než se vydali na cestu, dal revírník Šlajchovi důrazné napomenutí: „Za celou dobu, co já budu pracovati, nesmíš promluvit ani slova. Kdybys viděl, nevím co, nesmíš se báti ničeho. Jinak budeme oba nešťastní!“

Vyjeli za krásného vlahého večera krajem lesa v tajemném šeru. Když vyjeli na kopec, přihnalo se proti nim stádo bílých volů. Ti začali na ně dorážeti, ale oni zachovali naprostý klid a jeli dále. Za chvíli je obklopilo hejno divokých vepřů vztekle chrochtajících a kolem vozu pobíhajících. I zde zůstali oba muži klidni a pokračovali v jízdě. Pak už nerušeně dorazili pod planičku.

Šlajch uvázal potah k sousednímu stromu s snesl s vozu tlumok. Revírník vyndal odtud kotlík se závěsným řetězem; poručil Šlajchovi, aby z dovezeného dřeva složil hraničku a nad ni zavěsil kotlík. Sám udělal kolem hrušně svěcenou křídou veliký kruh a celé místo, kde pod hrušní stáli, pokropil svěcenou vodou. Pak chvíli čekali, až v okolních dědinách odhutili ponocní 11 hodin. Sotva doznělo poslední táhlé „hút“, rozkřesal Holub pod hraničku oheň, dal do kotlíku olovo a formičku si přichystal. Až se olovo v kotlíku rozžhavilo, lil z něho do formičky koule pro pušku. Za té práce houkaly jim sovy nad hlavami a různé nestvůry se vznášely nad nimi. Šlajch trnul hrůzou, ale přece strach překonal. Než odtroubili ponocní po krajíně půlnoc, byli revírník i jeho společník s prací hotoví, všechno se utišilo a oni odjeli v pokoji domů.

Na podzim, když začali říjeti jeleni, dostal revírník Holub od vrchnosti rozkaz, aby zastřelil jelena a dal ho dopravit do Slavkova. Revírník zavolal Šlajcha do světnice a tu mu řekl: „Nyní uvidíš, jakou moc mají koule, které jsme ulili na „Dvorcích“. Nabil pušku, otevřel okno a beze všeho míření vypálil ránu do lesa. Pak řekl Šlajchovi: „Zapřáhni a jeď do lesa na první rozcestí, leží tam zastřelený jelen, přivez ho do myslivny!“

Šlajch se usmál nedůvěřivě, ale poslechl a jel. A nechtěl ani očím věřiti, když dorazil k první křižovatce a tam našel složeného statného paroháče s čerstvou ranou v hrudi. Od té doby se revírníka bál a odešel z jeho služby.
